

[Jette Pors]

der bliver talt om TV 2's udsendelser over det ganske land.

CD har hele tiden ønsket TV 2 som et alternativ til Danmarks Radios TV, men det kan ikke blive et reelt alternativ med de økonomiske retningslinier, de har været underlagt indtil nu, hvor produktionssiden og reklamesalget skal fungere, som var det to selvstændige virksomheder. Ingen virksomhedsleder vil acceptere et lederjob i det private erhvervsliv, hvor han eller hun kun har indflydelse på udgiftssiden, men ikke på indtægtssiden, og selv om TV 2 med indgåelse af dette forlig får repræsentation i TVR's bestyrelse, er det efter vores mening langt fra tilfredsstillende på længere sigt.

Finansieringsstrukturen er mildt sagt mangelfuld; ikke mindst den økonomiske binding til regionalstationerne fortæller tydeligt om de urimelige konkurrencevilkår, som TV 2 må døje med. Vi ser da gerne, at man piller den del ud af loven, som i øjeblikket forpligter TV 2 til at betale til regionalstationerne; så må vi næsten hellere licensfinansiere dem direkte.

Så vil jeg lige nævne, at vi i CD stiller os spørgende til, hvorvidt det er særlig hensigtsmæssigt, at bestyrelsen udskiftes på én gang. Så vidt jeg husker, sidder de for 4 år ad gangen og kan højst sidde i to perioder. Det vil sige, at man efter 8 år skal skifte en hel bestyrelse ud for at begynde forfra, og jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil overveje at se på denne problemstilling, inden vi skal drøfte det nærmere.

Jeg vil også gerne sige, at CD ikke har de store indvendinger imod tanken om at gøre TV 2 til et aktieselskab, men det må vi drøfte nærmere, når ministeren forhåbentlig snart indkalder til de første forhandlinger om fremtidens mediestruktur her i landet.

Men o.k., vi støtter det aktuelle lovforslag og ser frem til de bredere forhandlinger ud fra en holdning om, at TV 2 endnu ikke er blevet det alternativ, som vi drømte om, men også i erkendelse af de svære startbetingelser, som stationen vitterlig har haft og har.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan anbefale lovforslaget, som det foreligger, og vi går ud fra, at det kan få en meget hurtig udvalgsbehandling.

Jeg skal sige til hr. Jens Jørgensen, at der ikke er tale om en liberalisering af reklamereg-

lerne som sådan. Det er en misforståelse, hvis man går rundt og siger det. Der er tale om, at reklametiden er udvidet og smidiggjort vedrørende antal reklameblokke. Men reglerne for, hvordan man har reklamer i TV 2, og hvilke regler der i øvrigt gælder for dem, er uændret.

Den udvidelse af reklametiden, der er tale om her, forventer vi ikke vil give større indtægter end det, der er regnet med på nuværende tidspunkt, men det vil give en større sikkerhed for, at de skønnede indtægter kan komme.

Dér føler jeg så trang til at sige til hr. Helge Mortensen, som siger, at partierne bag TV 2-forliget har haft urealistiske forventninger til reklameindtægterne: Ja, det kan jeg sagtens se i bakspejlet. Men på nøjagtig samme måde som hr. Helge Mortensen, der sad ved forhandlingsbordet, da vi lavede licensforliget, og så på de samme tal, som jeg så på, har vi lyttet til sagkundskaben, der har givet meldingerne til politikerne om, hvad skønnet ville være på de og de forudsætninger. Og dér skal jeg gerne medgive, at jeg er blevet skuffet hver gang. Om jeg også bliver det denne gang, vil tiden så vise.

Vi ser i Det Radikale Venstre frem til de kommende forhandlinger om et nyt licensforlig. Og så skal jeg sige med hensyn til den kritik, der har været i forbindelse med de problemer, TV 2 nu er i, og som vi forsøger at løse på denne her måde, at efter vores opfattelse er problemet opstået, fordi kommunikationen mellem TVR og ministeren og dermed Folketinget aldeles ikke har været tilfredsstillende. Det er hovedproblemet.

Så vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til de ordførerindlæg – og det har jo været mange – der har kritiseret strukturen. TV 2 er jo ikke en virksomhed som enhver anden virksomhed i det her land. Hvis der er så stor interesse blandt Folketingets partier for, at indtægter og udgifter skal styres fra det samme selskab, så ville logikken være der, hvis man sagde, at det samme måtte gælde for Danmarks Radio, og så kunne Danmarks Radio få lov til selv at opkræve deres licensmidler og fastsætte deres licens. Ellers er der ingen sammenhæng i den argumentation, der bliver brugt.

Hvis dét kommer med i debatten, så kan vi da tale om det, men indtil da vil jeg afvise den diskussion og sige, at den overhovedet ingen berettigelse har, når vi taler om en institution